



Unió de Religiosos de Catalunya

Barcelona, 22 de desembre de 2011

ANY IV. núm. **150**

Bon Nadal!



Gentilesa de Neus Buenaventura, professora del Col·legi Maristes Sants-Les Corts de Barcelona i antiga alumna de les Carmelites de la Caritat - Vedruna de Balaguer.

La paradoxa del Nadal

Felicitació del P. Màxim Muñoz, president de l'URC



"Jesucrist, ric com era, es va fer pobre per enriquir-nos amb la seva pobresa". I, en efecte, va néixer en una menjadora perquè no van trobar on hostatjar-se.

Oh admirable paradoxa! Riquesa que empobreix, pobresa que enriqueix; mort que dóna vida, pèrdua que fa guanyar, benaurança en la pobresa, el plor, la persecució...

Aquesta és la saviesa desconcertant de l'Evangeli, que es concentra en el Misteri de Nadal.. La saviesa de l'Amor entregat fins a l'extrem.

La vida religiosa està cridada més que mai a donar testimoni d'aquesta paradoxa del Nadal: assumir una vida "alternativa" als ídols moderns; una vida pobra, casta, obedient en el lliurament generós a Déu i al proïsme necessitat... per assolir —nosaltres i tots— per Jesucrist una major llibertat, felicitat, plenitud.

En nom propi i de la Junta Directiva de l'URC us desitjo unes joioses festes de Nadal, sentint ben viva la fraternitat que compartim

Tres desitjos del Sant Pare per Nadal

El Papa Benet XVI va encendre el dimecres passat, 7 de desembre, des del seu apartament pontifici i gràcies a un "tablet" connectat amb el quadre elèctric, l'arbre de Nadal més gran del món, que es troba a la ciutat italiana de Gubbio. Prèviament, va dirigir unes paraules transmeses per televisió a tots els assistents a la cerimònia.

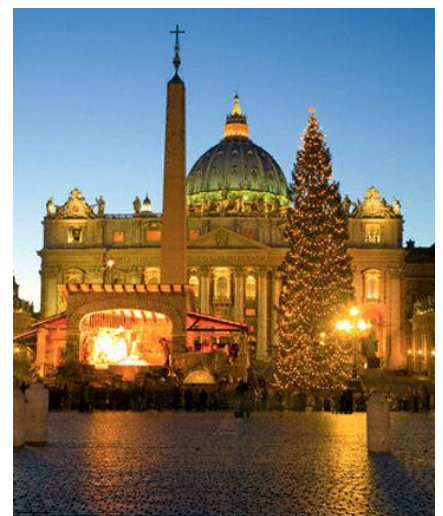
Santa Seu, 13 des. 11 • Flama.info

"Abans d'encendre l'arbre —va dir— voldria expressar tres desitjos. Aquest arbre de Nadal tan gran es troba en un vessant de la muntanya d'Ingino, al cim hi ha la basílica del patró de Gubbio, Sant Ubald. Quan el mirem, els nostres ulls es dirigeixen cap amunt, cap al cel, cap al món de Déu".

"El meu **primer desig** és, per tant, que la nostra mirada, la de la ment i la del cor, no s'aturi només en l'horitzó d'aquest món, en les coses materials, sinó que sigui d'alguna manera com aquest arbre, que miri cap amunt, que es dirigeixi a Déu. Déu mai no ens oblida, però també ens demana que no ens oblidem d'Ell".

"L'Evangeli narra que la nit santa de Nadal una llum va embolcallar els pastors, anunciant una gran alegria: el naixement de Jesús, d'Aquell que ens va portar la llum, d'Aquell que és la llum veritable que il·lumina a tots. El gran arbre que encendré domina la ciutat de Gubbio i il·luminarà amb la seva llum la foscor de la nit".

"El **segon desig** és que ens recordi que també nosaltres necessitem una llum que il·lumini el camí de la nostra vida i ens doni esperança, especialment en aquesta època en què sentim tant el pes de les dificultats, dels problemes, dels patiments, i sembla que ens envolta un vel



de tenebres. Però quina llum pot il·luminar veritablement el nostre cor i donar-nos una esperança ferma i segura? És el Nen que contemplem en el Sant Nadal, en un pobre i humil pessebre, perquè és el Senyor que s'acosta a cada un de nosaltres i demana que l'acollim novament en la nostra vida, ens demana que l'estimem, que tinguem confiança en Ell, que sentim la seva presència que ens acompanya, ens sosté i ens ajuda".

"Però aquest arbre tan gran el formen moltes llums. **L'últim desig** és que cada un de nosaltres aportí una mica de llum en els ambients en què viu: en la família, a la feina, al barri, als pobles, a les ciutats. Que cadascú sigui una llum per a qui té al costat, que deixi de banda l'egoisme que, tan sovint, tanca el cor i porta a pensar només en un mateix, que presti més atenció als altres, que els estimi més. Qualsevol petit gest de bondat és com una llum d'aquest gran arbre: juntament amb les altres llums il·lumina la foscor de la nit, fins i tot de la nit més fosca".

Pere Casaldàliga: Nadal 2011 • Any Nou 2012

Nadal, un Nadal altre:
per descobrir, acollir i anunciar
el Déu-amb-nosaltres, avui, aquí;
segons Mateu, capítol 25.
Qui s'entén amb els pobres
pot entendre's amb Déu.

Només així, fet infant,
fet Déu vingut a menys,
podríem trobar-te,
diàriament nostre,
entre Betlem i la Pasqua,
Jesús, el de Natzaret.

Any Nou, Temps Nou,
alternatiu
en Política, en Economia, en Religió.
Contra el gran projecte de la Vida.
Contra el consumisme depredador
entre armes i agrotòxics,
consumim indignació
amb tendresa i militància.
Visquem en Sumak Kawsay.

Terra i Pau del Poble Palestí,
pel Poble Kaiowà Guaraní,
per tots els pobles indígenes i quilomboles,
per totes les migracions del món,
pels milions de gent humana
condemnada a la fam...

Malgrat totes les crisis,
si podem bressar Déu
entre els braços de Maria i Josep,
no hi ha motiu per tenir por.
Déu és a l'abast
de la nostra Esperança.



Elías Royón, president de CONFER: “Reflejar la luz de Belén”

*El pueblo que caminaba a oscuras
vio una luz intensa,
los que habitaban un país de sombras
se inundaron de luz (Is 9,1).*

La gloria del Señor los envolvió en su luz (Lc 2,9).

Queridas hermanas, queridos hermanos:

Cuando estamos ya en las vísperas de la solemnidad de la Navidad, y nos disponemos a celebrar la fiesta del amor de un Dios que se hace Niño, os hago llegar por estas líneas mi deseo de que el Señor nos regale, a los religiosos y religiosas de España, unas Navidades de luz. Que se nos conceda reflejar la luz de Belén en la Iglesia y en la sociedad.

Un niño, unos pañales, un pesebre, unos pastores... estas son las señales evangélicas del camino a Jesús. Pobreza, humildad, debilidad, sencillez... esta es la “luz de Belén”. La luz del Niño de Belén que se alarga hasta la luz de Cristo muerto y resucitado. La luz que brilla en la



noche santa de la Navidad se prolonga en la luz de la solemne vigilia de Pascua. Natividad y Resurrección, las dos grandes luminarias que brillan como “luz del mundo”.

Una luz que no deslumbra por su espectacularidad, sino que ilumina el corazón y la inteligencia en la oscuridad de tantas situaciones. La luz que pone de manifiesto la verdad y la dignidad de cada persona. La luz que señala la presencia del amor de Dios en la historia. Como consagrados somos llamados a ser reflejos de esta “la luz de Belén” en el mundo. Este es el desafío de nuestra vocación: ser buscadores de la Luz, apasionados por encontrarla para que ilumine nuestras propias vidas y puedan ser para otros señales para el camino del encuentro con Jesucristo. Del misterio de esa Luz nace la

esperanza para la humanidad, la luz que brilla en la noche y desenmascara el egoísmo y la oscuridad que se esconde detrás de tantas falsas alegrías y promesas engañosas de felicidad.

Sólo si nos dejamos iluminar por la luz de Belén seremos sensibles a que nuestra sociedad ha desplazado a los márgenes a aquellos que para Jesús son el centro; a los que los ángeles anuncian en primer lugar el nacimiento del Salvador, y los hacen mensajeros de esa esperanza: “la gloria del Señor los envolvió en su luz”.

Una luz que seguirá brillando si es sostenida por hombres y mujeres que se dejan iluminar por ella. La Luz se hizo ya presente en Belén; y ahora, somos nosotros, los religiosos y religiosas junto a tantos otros cristianos, los llamados a ser “testigos de esa luz”, a hacer brillar esa luz con nuestras vidas personales y comunitarias en medio de la oscuridad de nuestro mundo. Vidas abiertas al gozo y al compromiso de la fe; a acoger a los que más sufren los efectos materiales y morales de la crisis; a denunciar las injusticias en el reparto de sus consecuencias; a ser voz de los obligados de mil maneras, a callar, consuelo de los que viven

en abandono y soledad, esperanza para los desilusionados y frustrados de tantas promesas vanas...

Pidamos a la Virgen Madre que estas Navidades sean ocasión de profundizar en el misterio de que la Luz de Belén quiere iluminar la noche del mundo a través del reflejo de nuestra luz. Y que su presencia seguirá creciendo si nosotros, los religiosos y las religiosas, respondemos a la llamada a ser reflejos de la Luz, centinelas que aguardan la aurora para gritar la esperanza de que es de día, para anunciar, como testigos, la llegada de la Luz.

Navidad 2011
Elías Royón, S.J.
Presidente de CONFER

Jesús, una infància sense edulcorants

Assegut en un banc de la capella del convent de Sant Damià, a prop d'Assís, contemplo una reproducció del famós Crist crucificat. L'entorn propicia el sentit de la intimitat, nodrit per la bellesa i la petitesa. Abans d'arribar-hi, quedo embadalit per la màgia dels colors tardorencs que brollen d'una vegetació abundant. La famosa creu representa una radiografia de la vida de Jesús. Hi ha dolor i mort, però no en constitueixen la darrera paraula. Faig un exercici de tornada al passat, fins a arribar a la infància del crucificat, motiu essencial del Nadal, festa que avui celebrem. Tenim la tendència d'edulcorar el passat. Amb tot, intento submergir-me, com en un viatge pel túnel del temps, en les claus evangèliques de la infància de Jesús, una

infància gens fàcil: marginació, persecució, fugida, pobresa... Jesús, essència pura, no es deixa esquitjar per aquests esdeveniments que, a qualsevol de nosaltres, ens marcarien negativament. No hi ha un passat idíl·lic, sinó una vivència que transcendeix els límits de la situació concreta, difícil, dura, des de la mateixa genealogia que presenten Mateu i Lluc. Entre tots dos s'observen grans diferències, atribuïbles als destinataris dels seus escrits, però no pretenen amagar a la llista noms de reputació dubtosa, de reconeguts personatges gens recomanables, com els



bastards Fares i Salomó. S'hi inclouen quatre dones, fet poc freqüent a les llistes de l'època. Tamar, que es presenta com una cortesana, i Rajab, prostituta de professió. Es recorda que Salomó va ser engendrat per David de la dona d'Uries, subratllant així el crim i l'adulteri del rei. No es purifica la llista. No hi ha engany ni maquillatge.

Les figures parentals de Jesús adquireixen perfils propis. Els plans de Déu introdueixen en la vida de la parella dificultats rellevants. Josep pensa repudiar en secret la seva esposa, perquè està embarassada abans de viure junts. En somnis, comprèn el que passa i accepta les indicacions de l'àngel. Mesos després, Maria i Josep estan de viatge per empadronar-se per complir l'edicta imperial. Jesús neix a la perifèria, perquè a la posada no hi ha lloc per a ells. Pastors i savis celebren el naixement del nen, però els poders establerts, en canvi, reaccionen amb violència. Una altra vegada, en somnis, Josep decideix fugir a Egipte per salvar Jesús d'una mort segura, que sí que tindran els anomenats innocents. Emigren a un país estrany. Maria recorda que Simeó li anuncia que una espasa li travessarà l'ànima. Josep, a través del

llenguatge dels somnis, torna d'Egipte i s'instal·la a Natzaret, poblet d'una zona marginal. Quan Jesús compleix dotze anys, acompanya els seus pares al pelegrinatge anual a Jerusalem. Quan tornen cap a casa seva, després de buscar-lo a la caravana, no el troben ni entre parents ni amics. Tornen enrere, com pares angoixats que han perdut el fill. Després de tres dies de recerca incessant, el troben. Jesús continua sota la seva autoritat, però deixa veure que la seva missió transcendeix l'àmbit familiar.

En el triangle familiar de Jesús, no manquen fets dolorosos i traumàtics, però existeix amor i espiritualitat. No es deixen apressar pels esdeveniments, malgrat que els viuen a fons. La biografia és una referència, però no té per què ser una presó. En cap cas Jesús es mostra com a víctima inevitable d'un passat traumàtic. Així s'entén més bé la frase de la carta als Hebreus: «Ell, de manera semblant a nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar» (4,15). Bon Nadal a tothom! Sense edulcorants.

Lluís Serra Llansana
Secretari general de l'URC

Felicitaçió nadalenca de la Fundació Bayt al-Thaqafa

Teresa Losada: "Hem de ser capaços de superar la perspectiva dels "de fora" i "els de dintre" i veure'ns a com un "nosaltres" amb un destí compartit."



Nadal
Vincula als de dins i als de fora
Ningú ens és aliè
Perquè humanament tots som nosaltres

Navidad
Vincula a los de dentro y a los de fuera
Nadie nos es ajeno
porque humanamente todos somos nosotros

عيد الميلاد
يربط أصحاب الداخل و أصحاب الخارج
لا أحد غريب عنا
لأننا إنساقيا كلنا واحد



Nadal 2011

Felicitaçió de l'equip d'HOREB

L'equip d'*Horeb* us desitja un **Bon Nadal**, viscut amb fe i solidaritat. Agraïm als nostres col·laboradors que ens envien notícies, textos i fotografies, per compartir-los entre tots i fer d'aquesta publicació **un espai comú de la vida religiosa de Catalunya**. Agraïm als nostres lectors la seva asiduitat en seguir-nos setmanalment.

Agraïments

El president, la Junta Directiva, la secretaria general i el personal de l'URC us agraïm les **nombroses felicitacions de Nadal que ens han arribat per correu postal així com també per correu electrònic**. Aquestes dates esdevenen un moment privilegiat per copsar la germanor i adonar-se de la magnífica xarxa d'institucions de vida consagrada que compartim, en fraternitat, un mateix objectiu i una mateixa il·lusió: "Estimar Jesús i fer-lo estimar".

Gran allau de notícies que apareixeran als propers números



En aquest número d'*Horeb*, la gran notícia de la commemoració del naixement de Jesús ens aferma en la filiació de Déu i en la fraternitat humana. Deixem per als propers números altres notícies, que tindran el desenvolupament adequat. N'avancen algunes:

- Mons. Joseph W. Tobin: "La vida religiosa avui: esperança en temps difícils"
- Margarita Bofarull Buñuel, r.s.c.j, nova presidenta de l'Institut Borja de Bioètica
- Congrés anual de la vida religiosa del Claretianum (Roma)
- Commemoració dels 325 anys de presència educativa de les Dominiques de l'Ensenyament a Tarragona
- Homenatge a la germana Teresa Losada al Palau Centelles de Barcelona dins de l'acte institucional del dia del migrant
- "Diccionari de sants històrics catalans" de Joan Arimany
- Sebastià Alzamora guanya el premi Sant Jordi amb la novel·la "Crim de sang", inspirada en el llibre "El preu de la traïció", sobre l'assassinat de germans maristes a l'inici de la guerra civil
- Josep Otón, que ha estat professor del CEVRE, premi Joan Maragall 2011
- Escolapis: dues obres guanyen *ex aequo* el Premi Joan Profitós d'Assaig Pedagògic, en la Nit de Santa Llúcia
- 125 anys de presència marista a Girona
- Jornada de religioses i religiosos en barris obrers i populars
- L'editorial Proteus concedeix el premi "Valors" a la germana Victòria Molins
- CEVRE: novicis i novícies celebren un recés en la celebració de l'Advent

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>